

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/87/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418010695
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4418010695.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci obžalovaného I. T., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 1Pv/347/18/4404 z 20.08.2018, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 18.02.2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný I. T., nar. XX.XX.XXXX R. F. W., trvale bytom
R. A. Č.. XXX, adresa na doručovanie
písomností: Š., J. Č.. XX,

je v i n n ý , ž e

napriek tomu, že bol dňa 19. novembra 2017 v blokovom konaní na Obvodnom oddelení PZ Šurany postihnutý pre priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20,00 € blokom na pokutu nezaplatenú na mieste evidenčné číslo bloku 14002920 zo dňa 19. novembra 2017,

dňa 28. mája 2018, v čase asi o okolo 19.40 h v meste Š., predajni Lidl na Š. ulici 3926/1A, odcudzil z regálov tovar, a to 4 kusy laserov zn. Parkside, 1 kg broskýň, 1 kus instantnej kávy značky Green, 2 kusy vákuovo balenej údenej surovej slaniny, 2 kusy vákuovo balenej 100-gramovej Schwarzwaldskej šunky, 3 kusy vákuovo baleného plátkového syra Eidam a 1 kus 500 g kávy Standard, odcudzený tovar vložil do plátennej tašky a následne vybehol z predajne cez senzorové posuvné otváracie dvere, slúžiace výslovne ako vchod do predajne, a to tak, že tieto dvere sa senzorom otvorili zákazníkovi vstupujúcemu do predajne, a vtedy cez ne vybehol von z predajne, čím spôsobil poškodenej spoločnosti Lidl Slovenská republika v.o.s. so sídlom Bratislava, Ružinovská 1E, IČO: 35 793 783 škodu vo výške 137,66 €,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za zistenia pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a za zistenia príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona) na trest odňatia slobody 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 20.08.2018 pod sp.zn. 1Pv/247/18/4404 obžalobu na obvineného I. T. pre hore uvedený skutok, právne posúdený ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný po poučení podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, uvedeného v obžalobe. Súd preto obžalovanému položil otázky primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a keďže obžalovaný na všetky tieto mu položené otázky odpovedal kladne, súd po zistení stanoviska prokurátora, ktorý navrhol toto prijať, podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie ohľadne žalovaného skutku sa nevykoná.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine, prijaté súdom aj s poukazom na ostatné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní, preukazujúce vinu obžalovaného okrem jeho samotného priznania, súd dospel k záveru, že obžalovaný skutkom, ktorý mu kládla za vinu obžaloba, naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, keďže úmyselne (§15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu, chráneného Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane majetku fyzických a právnických osôb tak, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Zákonné znaky žalovaného prečinu naplnil obžalovaný aj po stránke materiálnej, keďže závažnosť jeho činu rozhodne nie je nepatrná (§10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je táto určená predovšetkým spôsobom vykonania činu a jeho následkom, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, mierou zavinenia obžalovaného a jeho pohnútkou.

S poukazom na postup podľa § 257 odsek 7 a odsek 8 Trestného poriadku súd vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste, a to prečítaním správ a charakteristik k osobe obžalovaného, odpisu z registra trestov a súdnych spisov, vzťahujúcich sa na jeho predchádzajúce odsúdenia.

Obžalovaný má v evidencii priestupkov evidované viaceré postihy za spáchanie priestupkov, a to nielen priestupku, ktorý je súčasťou popisu skutku, uvedeného v obžalobe, ale i ďalšieho priestupku proti majetku z roku 2014 a tiež opakovaných priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. Obžalovaný sa v minulosti tiež opakovane dopustil trestnej činnosti. Vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/36/1994 (odsúdenie pre trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.), Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/39/2002 (odsúdenie pre trestný čin krádeže podľa § 247 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.) a Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/57/2008 (odsúdenie pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona) sa síce na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, avšak uvedenou fikciou nezanikla skutočnosť spáchania uvedených trestných činov obžalovaným v minulosti, čo súčasne svedčí o jeho sklonoch k páchaniu takej, predovšetkým majetkovej trestnej činnosti. Obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 3T/12/2014 z 13.11.2014 právoplatným dňa 16.04.2015 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 2To/18/2015, uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 roky. Pri ukladaní uvedeného súhrnného trestu bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nové zámky sp.zn. 3T/146/2013 z 04.09.2014,

právoplatného dňa 04.09.2014 (odsúdenie pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona) a ktorým bol súčasne ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k výrokom o treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky vo veci sp.zn. 1T/129/2013 (odsúdenie pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona) a rozsudku Okresného súdu Nové Zámky vo veci sp.zn. 3T/180/2012 (odsúdenie pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona). Z výkonu uvedeného trestu odňatia slobody bol obžalovaný podmiennečne prepustený dňa 11.01.2016 za súčasného určenia skúšobnej doby 4 roky. Obžalovaný bol naposledy právoplatne uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5T/56/2015 z 19.05.2015, pričom bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Nové Zámky vo veci sp.zn. 3T/146/2013. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný sa žalovaného prečinu dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu aj za majetkový trestný čin.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (t.j. že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval) a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Súd obžalovanému ukladal trest podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 0 až 2 roky, podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistenej poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti a pri ich rovnováhe uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby. Súd trest odňatia slobody ukladal ako trest nepodmiennečný, pretože obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 3T/12/2014, kedy je podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody podľa § 49 odsek 2 Trestného zákona vylúčený.

Súd považoval za dostatočné na obžalovaného pôsobiť represívne trestom uvedenej výmery, pretože je názoru, že takýmto trestom je možné dosiahnuť jeho účel nielen z hľadiska jeho spôsobilosti dosiahnuť nápravu obžalovaného a zabrániť mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale súčasne dosiahnuť aj ochranu spoločnosti a i iných odradiť od jej páchania. Súd predovšetkým v nadväznosti na návrh prokurátora, navrhujúceho uloženie prísnejšieho trestu odňatia slobody obžalovanému, prihliadol na výšku trestným činom spôsobenej škody, pomery obžalovaného, ktorý podľa vlastného vyjadrenia je zárobkovo činný a tiež na jeho aktuálny postoj k vlastnej trestnej činnosti z hľadiska predpokladu dosiahnutia jeho nápravy.

Na druhej strane súd nepovažoval za dôvodný návrh obhajoby na uloženie alternatívneho trestu nespojeného s bezprostredným zásahom do osobnej slobody obžalovaného v podobe peňažného trestu. Napriek obžalovaným deklarovanej snahe po vedení riadneho života súd nemohol neprihliadať na fakt, že obžalovaný je druhovým recidivistom, ktorý sa v minulosti opakovane dopustil majetkovej trestnej činnosti a aj prečin v prejednávanej veci spáchal v skúšobnej dobe až štyri roky, určenej mu pri podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu aj za majetkový trestný čin. Je pritom zrejmé, že obžalovaný porušil podmienky tohto podmiennečného odsúdenia nielen spáchaním prejednávaneho skutku, ale už spáchaním v skutkovej vete výroku o vine opísaného priestupku proti majetku. Obžalovanému tak v spáchaní prečinu v prejednávanej veci nezabránila ani hrozba nariadenia zvyšku nevykonaného nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Pokiaľ obžalovaný označoval za uloženie mu alternatívneho trestu odôvodňujúci jeho motív pri páchaní prečinu s tým, že konal v tiesni a snažil sa ním zabezpečiť najnutnejšie potreby, súd tento argument nepovažoval za opodstatnený, keďže naopak bolo preukázané, že väčšina obžalovaným odcudzených vecí rozhodne nemala charakter najnutnejších vecí. Z uvedených dôvodov súd u obžalovaného nevzhladol podmienky pre uloženie žiadneho z alternatívnych trestov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).